

Op 't spreekuur bij d'n dokter 2

Vleeje keer vertelde 'k over mijn en m'n buurman en de ziekelijkhaaid van ons baaider overbuuvrouw. 'k Was opgehouwe dà ze d'r gebitjie geregeld uitkotste. 't Kouwe zwêêt sting dan op m'n voorhòôd en kreeg de rilbibber à 'k heur snotkoker nae zô 'n kotsboi met 'n zoudoek afveegde. Wat 'n tobberaosie, heur haer z í van gêên kante meer, daerom braai ik geregeld is 'n paor staerties, dan leet ze d'r tò nog 'n bietjie knappies bij. Je vraeg ie aaige soms wel-is af: hoe lang kan zô 'n frommes nog truguitgaon en hoeneer zou ze weg weze? In d'n taail gao ze ok aal lang nie meer. Ze het 'n paor zwêêtkekke dat 't nie mooi meer is, de stank is nie te banke. Ja, d'r zit echt 'n kaezig luchie aan d'r zuurties, je zou temet và je aaige gaon. Ik het 't mor slecht met 't graetepakhuis. Trewaail dà 'k m'n verhaol deej, sting m'n bôônestaok buurman me aan te kijke met 'n fiezelemie of tie zegge wou: "Bè jij nou hêêlemael belaojtaofeld" en met dezellefde vaert klaauwden die omstebeurte aan z'n gemacht en aan z'n fondement. "Wat 'n tobnaegel" zee die. Ik hè m'n aaige d'r aaltijd uitgehouwe, in d'n aerd ben 'k aailijk 'n bangepoeperd, zukke dinger begròôte me. 'k Weet nooit 't verschil tusse kunste of mêênes en ben vaok zat blij dà 'k 't leve het. "À 'k m'n gat gao luchte krij 'k binne de korste kere last và m'n hekse en 'n uurtie laeter ben 'k zô stijf as 'n horrel. 'k Ben al 'n paor keer naer 'n korreltjiesdokter gewist en dan krij 'k 'n flessie goed waer dà 'k aerdigchies van opknapt. Van hêêl d'n dag in d'n huis zitte krij 'k 'n blekkont of reetketelstêên en à 'k zô mor zit te hange op m'n onderrug dan rôôk 'k as 'n bovebòôt. D'n dokter hè me al gewaorschouwd. "As ie zô deurgaot dan krijg ie eerdaegs 'n tak van 'n beroerte of d'r borst 'n aertie í je harses." Dan ben 'k nog vedder van huis, mor à 'k nie rôôkt, dan bijt 'k op m'n naegels. Nou buurman, genogt bijgepraot zô. Ik gaot 'n baksie doen en à 'k jou was, dan gong 'k ok mor 'n hortie m'n gemak houwe, wie weet mot jie de kommende week weer zô op ie têêje lôôpe. Staarekte d'r mee!!

Zô kwam d'r een end aan de conversaosie tusse mijn en m'n buurman op d'n vroege ochend voor de praktijk van onze huisarts. We hebbe gêêns van twêêe nog gebruik durreve maoke van 't spreekuur nae aal die mankemente van de buuvrouw te hebbe uitgekauwd. À 'k 't êên en aore nog is overdenk, dan doe 'k 't aailijk nò nie êêns zô slecht. Je zou kanne zegge dà 'k in vergelijking mè m'n buurman een echte mantelzurreger ben, mor zellef ving 'k dat 't nie meer dan 'n bureplicht is je naeste hellepe.

Huib Kraaijeveld